

kom med. Jeg skal straks sige, at jeg føler mig ingenlunde tilfredsstillt af den Udtalelse fra den højtærede Minister, at han vidste godt, at der havde været nogen Misfornøjelse med de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslagets § 2, men han havde desuagtet ikke fundet Anledning til at fremsætte Ændringsforslag. Det forekommer mig nemlig, at det er et urigtigt Standpunkt: at undlade at fremsætte Ændringsforslag, naar der er Tale om et nyt Lovforslag, paa Punkter, hvor der har eksisteret Misfornøjelse med den bestaaende Lov, Ændringsforslag, som maaske kunde have hævet en saadan Misfornøjelse.

Saa sagde den højtærede Minister i Anledning af, at jeg med Hensyn til § 14 om Erhvervsbeskatningen har udtalt, at denne Paragraf var indviklet, at den dog hidtil var blevet forstaaet ganske udmærket. Men jeg vil hertil sige, at Forholdet er ganske sikkert dette, at man ude omkring i Kommunerne har skabt en Praksis, og denne Praksis har man fulgt, hvad enten den stemmede med Loven eller ej.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at det var et meget radikalt Forslag, jeg havde fremsat — ja, jeg har ganske vist ikke fremsat noget Forslag, men at det Forslag, jeg havde antydet, var meget radikalt, thi jeg havde ønsket, at man beskattede Beløbet i Erhvervskommunen i Henhold til de selv samme Regler, som gjaldt om Indkomstskatten i Opholdskommunen. Det er fuldstændig rigtigt, jeg sagde noget saadant, men den højtærede Minister glemte at tilføje, at jeg sagde *visse Procent* af Indtægten. Forholdet er dette, at i Øjeblikket har man to Trediedele af Skatteprocenten. Jeg sagde dette, at man skulde dele Indkomstbeløbet i visse Procent og saa enten tage Halvdelen eller to Trediedele, eller hvad det nu skulde være. Om Procentens Størrelse drejer det sig ikke, men det, det drejer sig om, er, at man anlægger de samme Regler for en Beskatning, hvad enten man kalder den Erhvervsbeskatning eller Beskatning efter Ophold. Et saadant Forslag forekommer mig at være rationelt, men jeg synes ikke, at det under nogen Omstændigheder kan kaldes særlig radikalt. For øvrigt maa jeg sige, at jeg ikke synes, at jeg bør skamme mig over det, om det virkelig var Tilfældet, som den højtærede Minister siger, at mit Forslag var et radikalt Forslag.

Hvad selve Erhvervsbeskatningspørgsmaalet angaar, forstaaer jeg ikke rigtig den Tale om Forholdet mellem Land og By.

Det forekommer mig, at det er et Spørgsmaal om Ret og Uret, og at Spørgsmaalet om Forholdet mellem Land og By fuldstændig kan lades ude af Betragtning ved en Sag som denne. I det indbyrdes Forhold mellem Landkommunerne har man i mange Tilfælde stærkt Brug for Erhvervsbeskatningen, lige saavel som hvor det gælder Forholdet mellem Land og By... (Afbrydelse af *J. Pedersen*)... Det ærede Medlem siger „meget langt fra“. Jeg indrømmer, at Forholdet mellem Landkommunerne indbyrdes ikke stiller sig saa grelt som Forholdet mellem Land og By. Men det ærede Medlem vil ganske sikkert indrømme, at det i mange Tilfælde er saaledes, at der ligger en Herregaard i en enkelt Kommune, hvor Godsejeren bor, saa at Følgen deraf bliver, at denne Godsejer betaler maaske op mod Halvdelen af denne Kommunes Skat, medens de Kommuner rundt omkring, hvor Godsejerens Forpagtergaard ligger, ikke faar nogen Andel i den Skat, vedkommende Godsejer maa svare af de Indtægter, der hidrører fra Forpagtergaardene. Her er altsaa ikke alene Tale om Forholdet mellem Land og By, men ogsaa Tale om Forholdet mellem de forskellige Landkommuner indbyrdes. Derfor forekommer det mig at være urigtigt stadig at fremhæve dette, at det er Forholdet mellem Land og By, der skal ordnes. Det er ogsaa Forholdet mellem Landkommunerne, der i mange Tilfælde trænger til en Ordning.

J. Pedersen: Det er ganske rigtigt, vi lovgiver ikke om Købstad og Land, men om Forholdet mellem Opholdskommunen og Erhvervskommunen. Men det kan ikke nægtes, skønt der ganske vist gives saadanne Forhold som det, det ærede Medlem nu talte om — at en større Herregaard kan ligge i en Kommune, hvor Ejeren ikke bor —, at det gennemgaaende vil være Købstæderne, der i langt overvejende Grad har Interesse af dette Spørgsmaal fremfor Landkommunerne.

Lange: Jeg skal overfor den højtærede Minister erkende, at jeg er en absolut Tilhænger af at faa en fornuftig og retfærdig Fordeling af Skatten mellem Erhvervskommunen og Opholdskommunen, og jeg ønsker det lige saa fuldt som nogen anden i dette Ting og lige saa fuldt som den højtærede Indenrigsminister.

Naar det ærede Medlem for 6te Kreds (*J. Pedersen*) bad mig om at give Oplysning om de forskellige Ændringer, jeg